

ในช่วงเวลาของการก่อตั้งอาณาจักรเตียว ศาสนาเตียว กฎหมายและระเบียบและความสงบเรียบร้อย

จงเปลี่ยนแปลงตนเองและกลายเป็นผู้เปลี่ยนแปลงโลก

วันนี้ บัฟดาตาได้เห็นลูกๆ ราช-คูลาเร่ (ลูกๆผู้เป็นที่รักยิ่ง) ของท่านในทุกหนแห่ง มีเพียงหนึ่งกำมือจากหลายล้านคนเท่านั้นที่ได้รับความรักความสนใจและการดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษจากพระเจ้า ด้วยความรักและการดูแลเอาใจใส่ของพระเจ้านี้ บัฟดาตาได้ทำให้ลูกแต่ละคนเป็นนายของสามบัลลังก์ บัลลังก์แรกคือบัลลังก์หน้าผากของสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเอง บัลลังก์ที่สองคือบัลลังก์หัวใจของบัฟดาตา และบัลลังก์ที่สามคือบัลลังก์ของสิทธิในอาณาจักรของโลก พ่อได้มอบบัลลังก์ทั้งสามนี้ให้กับลูกๆอันเป็นที่รักยิ่งของท่าน ด้วยการมีบัลลังก์ทั้งสามนี้ในสำนึกของลูกตลอดเวลา ลูกแต่ละคนจึงมีความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณ ดังนั้น ลูกทุกคนจึงอยู่อย่างมีความสุขเมื่อเห็นมรดกที่ได้รับจากพ่อใช่ไหม? บทเพลงนั้นเล่นอยู่ในหัวใจของลูกโดยอัตโนมัติใช่ไหม? "ว้า บาบา! ว้า! ว้า โชคของฉัน! ว้า!" ลูกได้รับในชีวิตรจริงของลูกในสิ่งที่ลูกไม่เคยแม้แต่จะฝันถึงมาก่อนเลย ในยุคบรรจบพบกันนี้ พร้อมกับบัลลังก์เหล่านี้ บัฟดาตาได้ทำให้ลูกได้สัมผัสกับสภาพที่โอบยิบโดยผ่านมงกุฎสองชั้น บัฟดาตาเห็นรูปแบบของมงกุฎสองชั้นของลูกๆทุกคน: หนึ่งคือมงกุฎของความบริสุทธิ์ และอีกหนึ่งคือมงกุฎของความรับผิดชอบในงานรับใช้

วันนี้ บัฟดาตาได้ตรวจสอบความเร็วของความพยายามของลูกทุกคนในทุกหนแห่ง เพราะลูกทุกคนสามารถมองเห็นและรับรู้ถึงความเร็วของเวลาได้เช่นกัน บัฟดาตาเห็นมรดกของโชคแห่งอาณาจักรที่แต่ละคนได้รับจากพ่อ อาณาจักรของลูก การบรรลุผลในอนาคตของลูก และชั้นสการที่ลูกทุกคนจะมีในอนาคตอย่างเป็นธรรมชาติและจะเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของลูกควรสัมผัสได้ในตอนนี้เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน นี่เป็นเพราะว่านั่นคือโลกใหม่ (นายาชันซา) และโลกใหม่นั้นกำลังถูกสร้างขึ้นพร้อมกับชั้นสการใหม่ของลูกทุกคน ดังนั้น ลูกกำลังสัมผัสกับความพิเศษของโลกใหม่ใช่หรือไม่? ลูกมีความซาบซึ้งกับสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นในอาณาจักรของลูกใช่ไหม? หัวใจของลูกบอกว่า "อาณาจักรของเรา โลกใหม่ของเรากำลังจะมาถึง!" ดังนั้น บัฟดาตาจึงกำลังดูว่าคุณสมบัติพิเศษของโลกใหม่นั้นปรากฏขึ้นในชีวิตรที่เพียรพยายามของลูกๆมากน้อยเพียงใด ลูกรู้แล้วว่าชั้นสการใหม่ของคุณสมบัติพิเศษใหม่ของโลกใหม่คืออะไร คุณสมบัติพิเศษของโลกใหม่ได้ปรากฏขึ้นในสติปัญญาของลูกทุกคนแล้ว ลูกรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษเหล่านี้ใช่ไหม? ลูกจำได้และรู้ในสิ่งนี้ คุณสมบัติพิเศษแรก – จงตรวจสอบว่าคุณสมบัติพิเศษแต่ละอย่างปรากฏขึ้นในตัวลูกมากน้อยเพียงใด คุณสมบัติพิเศษหลักคืออาณาจักรเตียว เช่นเดียวกับที่มีอาณาจักรเตียวอยู่ที่นั่นโดยธรรมชาติ ไม่มีอาณาจักรอื่นอยู่ที่นั่น ในทำนองเดียวกัน จงดูชีวิตรในยุคบรรจบพบกันของลูกว่ามีความพิเศษอาณาจักรเตียวในชีวิตรของลูกหรือไม่ หรือบางครั้งอาจมีอาณาจักรอื่นด้วย? หากในขณะที่ยังดำเนินชีวิตรไปพร้อมกับอาณาจักรของลูกเอง ยังมีอาณาจักรของมายาอยู่ด้วย แล้วลูกจะมีชั้นสการของอาณาจักรเตียวหรือไม่? จากอาณาจักรเตียว จะไม่มีอีกอาณาจักรอื่นปกครองในเวลาเดียวกันใช่ไหม? นั่นคืออาณาจักรแห่งศรัทธาของพระเจ้าหรือไม่? หรือบางครั้งอาจมีการกดขี่โดยมายาไหม? ในหัวใจของลูกไม่มีอาณาจักรของมายาใช่ไหม? ดังนั้น จงตรวจสอบสิ่งนี้ ตรวจสอบชาร์ทของลูกในแ่งมุมเหล่านี้ ตอนนี้ ในยุคบรรจบพบกัน นี้คืออาณาจักรของพระเจ้าหรือมายาก็กดขี่ลูกอยู่ด้วย? ลูกได้ตรวจสอบสิ่งนี้แล้วหรือยัง? ตรวจสอบตอนนี้เลย ลูกตรวจสอบชาร์ทของลูกใช่ไหม? ดังนั้น ถ้าแม้แต่ตอนนี้ยังมีสองอาณาจักร ลูกจะประกาศสิทธิในอาณาจักรเตียวได้อย่างไร? การกำหนดของมายาปะปนกับศรัทธาหรือไม่? ในทำนองเดียวกัน มีศาสนาเตียว มีอาณาจักรเตียว และศาสนาเตียว ศาสนา (ธรรมะ) หมายถึง ดาร์นา ดังนั้น ดาร์นาพิเศษของลูกคืออะไร? ดาร์นาของความบริสุทธิ์ ดังนั้น ตรวจสอบว่าธรรมชาติของความบริสุทธิ์ได้กลายเป็นธรรมชาติในความคิด คำพูด การกระทำ ความสัมพันธ์ และสายสัมพันธ์ของลูกอยู่เสมอหรือไม่? เช่นที่ในอาณาจักรของลูกจะมีการปลุกฝังความบริสุทธิ์อย่างเป็นธรรมชาติ ในทำนองเดียวกัน ดาร์นาของความบริสุทธิ์ในเวลานี้ได้กลายเป็นธรรมชาติและเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของลูกหรือไม่? ลูกรู้ว่ารูปร่างเดิมและรูปที่คงอยู่ตลอดไปของลูกคือความบริสุทธิ์ ดังนั้น จงตรวจสอบดูว่า ศาสนาเตียวของลูก นั่นคือความบริสุทธิ์ของลูก เป็นธรรมชาติหรือไม่? ธรรมชาติทางานแม้ว่าลูกจะไม่ต้องการก็ตาม ลูกบางคนพูดอะไรในการสนทนาจากใจถึงใจ? พวกเขาพูดสิ่งที่อ่อนหวานมากๆ พวกเขาพูดว่า: "ฉันไม่ได้ต้องการ แต่บางครั้งร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์ก็ปรากฏขึ้นในความคิดหรือคำพูดของฉัน" สิ่งนี้เกิดขึ้นเพราะมีชั้นสการของหลายชาติเกิด ดังนั้น ศาสนาเตียวหมายความว่าดาร์นาของความบริสุทธิ์

จะต้องเป็นธรรมชาติและเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของลูก แม้ว่าในคำพูดของลูกจะมีความแรงบางอย่างอยู่บ้าง ลูกก็พูดว่า: "นั่นไม่ใช่ความโกรธ แต่นั่นกลับมีความแรงเล็กน้อย" ดังนั้น ความแรงนั้นคืออะไร? มันคือลูกของความโกรธ แล้วเมื่อไหร่ชั้นสสารของศาสนาเดียวจะกลายเป็นธรรมชาติ? ดังนั้น จงตรวจสอบ และพร้อมกับการตรวจสอบนั้น จงนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงด้วยพลังที่ลูกได้รับจากพ่อ ตอนนี้อย่างน้อยที่สุดบัพพัตตาคากำลังดึงดูดความสนใจของลูกมาที่สิ่งนี้ล่วงหน้า หากลูกพยายามอย่างจริงจังเพื่อตรวจสอบและเปลี่ยนแปลง ก็ยังมีเวลาอยู่บ้าง แต่หลังจากนั้นไม่นาน ป้ายของ "ทันทีทันใด" หรือ "สายเกินไป" ก็จะต้องถูกยกขึ้นมาอย่างแน่นอน แล้วอย่าพูดว่าบาบาไม่ได้เตือนลูก เหตุนี้เองเวลาสำหรับการเพียรพยายามได้ผ่านไปแล้ว แต่ลูกยังมีเวลาที่จะเพียรพยายามอย่างเข้มข้นจริงจัง ดังนั้น จงตรวจสอบ แต่อย่าเพียงแค่ตรวจสอบ จงนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงไปพร้อมๆ กันด้วย บางคนตรวจสอบตนเองแต่ไม่มีพลังที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง การตรวจสอบและการเปลี่ยนแปลงควรเกิดขึ้นพร้อมกัน ความเคารพตนเองและการสรรเสริญของลูกทุกคนคืออะไร? สมญาของลูกคืออะไร? นายผู้ทรงอำนาจ ผู้มีทุกพลัง ลูกเป็นนายผู้มีทุกพลังหรือลูกมีเพียงแค่บางพลัง? ผู้ใดที่กล่าวว่าตนเป็นนายที่มีทุกพลัง ยกมือขึ้น! อ้อชะ ขอแสดงความยินดีด้วย นายที่เต็มไปด้วยทุกพลัง! อย่างไรก็ตาม จะพูดว่าอย่างไร หากลูกเป็นนายที่มีทุกพลังแต่ไม่สามารถนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงได้? จะพูดว่าอย่างไรได้หากลูกปรารถนาที่จะเปลี่ยนแปลงชั้นสสารและธรรมชาติของตนเองแต่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้? ถามตนเองว่า: ฉันเป็นนายที่มีพลังเพียงบางพลัง หรือเป็นนายที่มีทุกพลัง? เมื่อนายที่มีทุกพลังมีความคิดว่า "ฉันต้องทำสิ่งนี้" สิ่งนั้นก็สำเร็จลุล่วงไปแล้ว จะไม่มีความคิดว่า "มันจะเกิดขึ้นไหม? เดี่ยวจะได้เห็นกัน, นั่นไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้..." ดังนั้น ในเวลานี้ ตามเวลาแล้วผลลัพธ์ควรจะเป็นเช่นนั้น ไม่ว่าลูกจะมีความคิดอะไรก็ตาม ความคิดนั้นและการที่ลูกจะกลายเป็นรูปแบบนั้น ควรเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน

ตอนนี้ ปีใหม่ ปีอะแคว กำลังจะมาถึงแล้ว นับเป็นเวลา 40 ปีของการได้รับการหล่อเลี้ยงจากอะแคว ดังนั้น ตอนนี้ก็เป็นเวลา 72 ปีแล้วนับตั้งแต่ที่ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงในรูปที่อะแควและการหล่อเลี้ยงผ่านรูปที่มีตัวตน ดังนั้น ลูกจะไม่ตอบแทนการหล่อเลี้ยงที่ลูกได้รับจากพ่อทั้งสองให้แก่บัพพัตตาหรือ? ลองคิดดูสิว่า การหล่อเลี้ยงที่ลูกได้รับนั้นคืออะไร และอะไรคือสิ่งที่เข้าไปในทางปฏิบัติ? บัพพัตตาเห็นว่า แม้กระทั่งตอนนี้ ก็ยังมีความประมาทไม่ระมัดระวังและความเกียจคร้านในลักษณะที่ดูดีอยู่ ความเกียจคร้านในลักษณะที่ดูดีคือ "มันจะเกิดขึ้น ฉันจะกลายเป็นสิ่งนั้น ฉันจะไปถึงที่นั่น" (ภาษาของการผัดวันประกันพรุ่ง) ส่วนความประมาทคือ "ฉันกำลังทำอยู่" (ภาษาของการแก้ตัว) "สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้น สิ่งนี้ต้องทำ" อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างระหว่างคำพูดและการกระทำของลูก บัพพัตตายังคงยืนอยู่เมื่อเห็นฉากหนึ่ง ลูกพูดว่าอะไร? "อย่างน้อยสิ่งนี้ก็จะเกิดขึ้น!" จงทำสิ่งนี้ก่อน แล้วฉันจะสามารถก้าวไปข้างหน้าได้เป็นอย่างดี! มีทัศนคติที่ต้องการให้คนอื่นเปลี่ยนแปลง แต่ในบางกรณี ทัศนคติที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองนั้นกลับน้อยกว่า ดังนั้น เวลานี้จงเปลี่ยนทัศนคติของการมองดูผู้อื่น หากลูกต้องการมองดูผู้อื่น จงมองที่คุณสมบัติพิเศษของพวกเขา "สิ่งนี้เกิดขึ้นอยู่แล้ว สิ่งนี้ก็ยังคงดำเนินต่อไปอยู่แล้ว คนนี้ก็ทำอย่างนี้เช่นกัน..." เวลานี้จงลดความรู้สึกนี้ลง มองดูตนเองและให้พ่ออยู่เบื้องหน้าลูกเสมอ ไม่สำคัญว่าจะใคร ไม่ว่าบางคนจะเป็นมหาเศรษฐีหรือระดับกลาง ในความพยายามของพวกเขา พวกเขาทุกคนกำลังเปลี่ยนแปลงความอ่อนแออย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนั้น จงมองพ่อ มองพ่อทั้งสอง มองพ่อบราห์มา มองพ่อชี้ว่า พ่อได้ทำให้ลูกนั่งบนบัลลังก์หัวใจของท่าน และลูกก็ทำให้พ่อนั่งบนบัลลังก์หัวใจของลูกเช่นกัน คติพจน์ของลูกคือ "มองดูพ่อ" ไม่มีคติพจน์ว่า "มองพี่สาวน้องสาว มองพี่ชายน้องชาย" แม้แต่ตอนนี้ ก็ยังมีความอ่อนแออย่างใดอย่างหนึ่งในตัวลูกแต่ละคน อย่างไรก็ตาม หากลูกต้องการมองดูผู้อื่น จงมองที่คุณสมบัติพิเศษของพวกเขา อย่ามองที่ความอ่อนแอที่พวกเขากำลังขจัดออกไปจากตนเอง ประการที่สอง ในอาณาจักรของลูก ลูกจำอาณาจักรของลูกได้ใช่ไหม? มันเป็นอาณาจักรของลูกเมื่อวานนี้ และมันจะเป็นอาณาจักรของลูกในวันพรุ่งนี้ อาณาจักรของลูกได้เข้ามาอยู่ในสติปัญญาของลูกและอยู่ในสายตาของลูกอย่างชัดเจนแล้วใช่ไหม? ลูกเคยนับไหมว่าลูกได้ปกครองอาณาจักรของลูกมาแล้วกี่ครั้ง? ลูกปกครองมานานับครั้งไม่ถ้วน ทันทีที่ลูกพูดถึงสิ่งนั้น มันก็ปรากฏขึ้นตรงหน้าลูก รูปแบบของการมีสิทธิ์ในอาณาจักรและอาณาจักรที่สูงส่งของลูกนั้น ราวกับว่ากฎหมายและระเบียบและความสงบเรียบร้อยกำลังทำงานอยู่ในอาณาจักรของลูกอย่างเป็นธรรมชาติ ลูกทุกคนมีชั้นสสารของการเต็มไปด้วยความรู้ ลูกรู้ว่ากฎหมายและระเบียบคืออะไรและความสงบเรียบร้อยคืออะไร ในทำนองเดียวกัน จงดูชีวิตของลูก ลูกทำงานภายใต้คำสั่งของพ่อหรือบางครั้งลูกทำงานภายใต้คำสั่งของมายาหรือไม่? บางครั้งลูกไม่ได้ทำตามการกำหนดของผู้อื่นและการกำหนดของจิตใจของลูกเองแทนที่จะทำตามศรัทธาใช่ไหม? ดังนั้น กฎหมายและระเบียบคืออะไร? กฎหมายและระเบียบคือการเป็นจักรพรรดิผู้ไร้กังวล ลูกไม่มีความกังวลเพราะลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลในทุกสิ่ง ในทำนองเดียวกัน จงตรวจสอบชีวิตที่สูงส่งของลูกในยุคบรรจบพบกันว่า ลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดที่พ่อให้หรือไม่ สิ่งเหล่านั้นเปรียบเสมือนประสาธน์ (อาหารศักดิ์สิทธิ์บริสุทธิ์ที่

ออฟเฟอร์ให้แก่พระเจ้า) จากพระเจ้า และมีการให้ความสำคัญกับประสาดย่างมากดังนั้น ลูกจึงได้มาซึ่งการบรรลุผลสำเร็จทั้งหมดจากพ่อในฐานะพระภูประสาทย นี่คือความสำคัญของพระภูประสาทย มันเป็นมรดก เป็นสิทธิ และเป็นประสาทยด้วย ดังนั้น ตรวจสอบดูว่า: ฉันเต็มไปด้วยทั้งกฎหมายและระเบียบและความสงบเรียบร้อยหรือไม่?

บัพดาตาเห็นว่าลูกส่วนใหญ่ได้รับพลังของการเปลี่ยนแปลงแล้ว และหากใช้พลังนั้นในเวลาที่ถูกต้อง ก็ไม่จำเป็นต้องใช้ความพยายามใดๆ ดูลิ ลูกทุกคนเคยมีประสบการณ์มาแล้วว่า หากลูกคนใดคนหนึ่งป่วยแพ้ต่อมายาในทางใดทางหนึ่ง ลูกทุกคนจะพูดในการสนทนาและในการดำเนินคลาสว่า คำสองคำนี้สามารถทำให้ลูกตกลงมาและสามารถทำให้ลูกขึ้นไปได้ ลูกรู้จักคำสองคำนี้ดี มันได้เข้าไปอยู่ในจิตใจของทุกคนแล้ว คำสองคำนี้คือ "ฉัน" และ "ของฉัน" ลูกพูดคำเหล่านี้ในการสนทนาและในการดำเนินคลาส บัพดาตาได้ยินคลาสเหล่านั้น ลูกพูดว่าอย่างไร? ตอนนี ด้วยพลังของการเปลี่ยนแปลง เมื่อใดก็ตามที่ลูกใช้คำสองคำนี้ เมื่อลูกพูดว่า "ฉัน (คนนั้นคนนั้น)" หรือ "ฉันเป็นบราห์มิน" แต่ฉันคือใคร? บัพดาตาได้ให้สมญามากมายของความเคารพตนเองแก่ลูก เมื่อใดก็ตามที่ลูกใช้คำว่า "ฉัน" จงพูดสมญาของความเคารพตนเองอย่างใดอย่างหนึ่งควบคู่ไปด้วย นั่นคือ นำสิ่งนั้นเข้ามาในสติปัญญาของลูก ทันทีที่ลูกพูดคำว่า "ฉัน" ลูกต้องระลึกถึงความเคารพในตนเองด้วย เมื่อลูกพูดว่า "ของฉัน" ลูกต้องระลึกถึงบาบา: "บาบาของฉัน" ให้สิ่งนี้กลายเป็นความตระหนักรู้ตามธรรมชาติของลูก เพียงแค่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้ขึ้น ประการที่สอง โดยทั่วไปแล้ว เมื่อลูกมีความสัมพันธ์หรือมีสายสัมพันธ์กับผู้อื่น มายาจะเข้ามาพร้อมกับสองคำ คำหนึ่งคือเจตนา (bhav) และอีกคำหนึ่งคือความรู้สึก (bhavna – ความรู้สึกที่บริสุทธิ์/ความปรารถนาดี) เมื่อใดก็ตามที่ลูกพูดหรือคิดถึงคำว่า " bhav " จงระลึกถึงเจตนาทางจิตวิญญาณ ทันทีที่ลูกพูดคำว่า " bhav " จงระลึกถึงเจตนาทางจิตวิญญาณ และเมื่อลูกพูดคำว่า "bhavna" จงระลึกถึงความรู้สึกที่บริสุทธิ์ เปลี่ยนแปลงความหมายของคำเหล่านั้น สมญาของลูกคืออะไร? ผู้เปลี่ยนแปลงโลก ผู้เปลี่ยนแปลงโลกไม่สามารถเปลี่ยนแปลงคำเหล่านี้ได้หรือไม่? ดังนั้น ลองทำดูและดูว่าลูกใช้พลังของการเปลี่ยนแปลงในเวลาที่ถูกต้องได้หรือไม่ มันจะเกิดขึ้นหลังจากนั้น เมื่อสถานการณ์ผ่านไปและจิตใจของลูกไม่ชอบมัน และจิตใจของลูกเริ่มคิดถึงมันอย่างไรก็ตาม เวลาได้ผ่านไปแล้วใช่หรือไม่? นี่คือเหตุผลว่าทำไมตอนนี้จึงจำเป็นต้องมีความเร็วสูงมาก ไม่ใช่แค่บางครั้ง อย่าคิดว่าลูกจะสบายดีตลอดเวลา เพราะบัพดาตาได้บอกลูกแล้วว่าไม่มีอะไรรับประกันได้ในช่วงเวลาสุดท้าย จะมีเกมของ "ทันทีทันใด" เกิดขึ้น ลูกบางคนแม้กระทั่งพูดสิ่งต่างๆที่หวานมากกับพ่อ พวกเขาพูดว่า: "เมื่อเวลาใกล้จะถึงจุดสูงสุดที่สุดมากขึ้นมาอีกหน่อย ก็จะมีการวางเฉยเกิดขึ้นเองอยู่แล้ว และในช่วงเวลาของการวางเฉยนั้น ความเร็วของฉันก็จะเร็วขึ้นเอง" อย่างไรก็ตาม บัพดาตาได้กล่าวว่า ลูกจำเป็นต้องเพียรพยายามอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน หากความพยายามนั้นเกิดขึ้นในช่วงเวลาสั้นๆ รางวัลที่ลูกได้รับก็จะอยู่เพียงช่วงเวลาสั้นๆเช่นกัน ลูกจะไม่สร้างรางวัลอย่างเต็มที่สำหรับ 21 ชาติเกิด จงจำคำพูดสามคำของบัพดาตาไว้เสมอ คือ ทันทีทันใด พร้อมเสมอ และ "อย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน" จงเก็บคำพูดทั้งสามนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกตลอดเวลา ช่วงเวลาสุดท้ายของใครๆก็สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ ทุกเวลา แม้แต่ตอนนี้ ลูกก็เห็นแล้วว่ามิบราห์มินมากมายเพียงใดที่จากไปแล้ว พวกเขารู้หรือไม่? เหตุนี้เองลูกจึงต้องประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่ทั้ง 21 ชาติเกิดอย่างแน่นอน โดยใช้ความพยายามอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน รักษาความพยายามอย่างเข้มข้นนี้ไว้ในสำนักของลูก อันดับแรกและชาติเกิดแรกในอาณาจักรของลูกเอง ลูกคิดอย่างไร? ลูกต้องการมาในชาติเกิดแรกใช้ไหม? ควรจะมีความสุขในสิ่งใด? ในชาติเกิดแรกหรือในชาติเกิดใด? ผู้ที่รู้ดีกว่าตนควรมีบทบาทร่วมกับศรีภริยาในชาติเกิดแรกในอาณาจักรของพวกเขา ยกมือขึ้น! (ทุกคนยกมือขึ้น) อัจชะ บทบาทในชาติเกิดแรก? เมื่อเห็นมือของทุกคน บาบาก็รู้สึกพอใจ ลูกอาจปรบมือได้ ขอแสดงความยินดีที่ลูกมาในชาติเกิดแรก! อย่างไรก็ตาม... บาบาคควรบอกลูกหรือไม่? ท่านไม่ควรบอกใช้ไหม? ลูกต้องมาก่อน แล้วทำไมบาบาต้องบอกสิ่งอื่นๆกับลูก? มันดีแล้ว ทุกคนที่มา ลูกต้องมาในชาติเกิดแรก ลูกได้ปรบมือให้กับชาติเกิดแรกและสภาพแรกแล้ว ดังนั้น ลูกต้องสร้างสภาพแรกขึ้นมาอย่างแน่นอน ลูกทั้งหลายที่มีความคิดที่มุ่งมั่นว่าลูกต้องไปให้เร็ว ไม่ว่าจะมีอุปสรรคใดๆก็ตาม เพราะอุปสรรคเหล่านั้นไม่ควรอยู่อย่างเป็นอุปสรรค แต่ควรเปลี่ยนรูปแบบของมันเป็นชัยชนะเบื้องหน้าผู้ทำลายอุปสรรค เพราะลูกทุกคนคือผู้ทำลายอุปสรรค ลูกมีสมญาอะไร? ผู้ทำลายอุปสรรค ดังนั้น แม้ว่าอุปสรรคจะมา มันก็จะมาเพื่อเล่นเกม แต่ลูกต้องตระหนักรู้ได้จากกระยะไกล อุปสรรคจะมาในรูปแบบที่ดูดี แต่ลูกผู้ทำลายอุปสรรคจะรู้ได้จากกระยะไกลว่าพวกเขากำลังเล่นเกมอะไร ด้วยเหตุนี้บัพดาตาจึงต้องการให้ลูกทุกคนกลับไปด้วยกัน ไม่มีลูกคนไหนควรถูกทิ้งไว้อยู่ข้างหลัง บัพดาตาเองจะมีความสุขเลยหากปราศจากลูกๆ ดังนั้นอย่าปล่อยให้ความมุ่งมั่นของลูกอ่อนแอลง ลูกต้องทำสิ่งนี้ อย่าใช้ภาษาของ “เก เก” (ฉันจะทำมันในเวลาใดเวลาหนึ่ง) “ฉันจะทำ ฉันจะจัดการเรื่องนี้เอง มันจะเกิดขึ้นแน่ๆ ค่อยดูเดี๋ยวก็รู้เอง” อย่าพูดสิ่งต่างๆเหล่านั้น ความมุ่งมั่นคือกุญแจสู่ความสำเร็จ อย่าสูญเสียกุญแจนี้ไป มายาก็ฉลาดเหมือนกัน

ใช้ไหม? เธอเจอบุญแจ ดังนั้นลูกต้องดูแลบุญแจนี้ให้ดีมาก ๆ

ถึงลูกทุกคนผู้โชคดีและน่ารักทุกคนในทุกหนแห่งที่มีความมุ่งมั่นที่จะลงมือทำสิ่งต่างๆ ในทางปฏิบัติทันทีที่ลูกคิดได้ ลูกไม่ได้พูดว่า "ฉันจะทำ ฉันจะจัดการเรื่องนี้เอง" แต่ลูกจะทำทันทีที่ลูกคิดได้ ถึงผู้ที่ทำลายความผูกพันยึดมั่นอยู่เสมอ – พวกเขาเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นไม่เพียงแต่ในความสัมพันธ์เท่านั้น แต่พวกเขายังไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับจิตสำนึกของร่างกายหรือความหึงหวงของร่างกายด้วย ถึงลูกๆ เช่นนั้นที่เป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นและพร้อมเสมอถึงผู้ที่วางมือไว้ในมือแห่งศรัทธาของพ่ออยู่เสมอ ถึงผู้ที่จะโยยบินกลับไปกับพ่อและจะมาสู่อาณาจักรของพวกเขาที่พ่อบราห์มา ถึงลูกๆ ที่เพียรพยายามอย่างรวดเร็วที่มีสภาพที่โยยบิน โปรดรับพร ความรัก และความระลึกถึงมากมายจากบรรพดา และนมัสต์กับลูกๆ ที่เป็นนาย

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เอาชนะอุปสรรค และด้วยพลังของการเปลี่ยนแปลงของลูก จงเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การได้รับคำขอบคุณจากทุกคน

หากมีใครบางคนดูหมิ่นลูก จงเปลี่ยนคำดูหมิ่นนั้นให้เป็นการยกระดับในหนึ่งวินาที หากมีใครเข้ามาอยู่เบื้องหน้าลูกเพื่อทดสอบลูกด้วยชั้นสสารหรือธรรมชาติของเขาแล้ว จงมีสำนึกถึงหนึ่งเดียว นำเอาชั้นสสารและธรรมชาติที่สูงส่งของหัวใจที่มีเมตตาของลูกมาใช้ เมื่อมีใครมาปรากฏตัวต่อหน้าลูกด้วยสายตาทางกาย จงเปลี่ยนสายตานั้นให้เป็นสายตาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกเรียนรู้ศิลปะของการเปลี่ยนแปลงในลักษณะนี้แล้ว ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะอุปสรรค ดวงวิญญาณทั้งหมดที่มีสายสัมพันธ์กับลูกก็จะขอบคุณลูก

คติพจน์: จงเป็นตัวของประสบการณ์ และประกายแห่งโชคแห่งความสุขจะปรากฏบนใบหน้าของลูก

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกันและศรัทธาที่มีลักษณะเฉพาะ จงกลับมาเติมไปด้วยความสำเร็จ

ในขณะที่มีหลายประเทศ หลายภาษา หลายรูปแบบและสีสรร ขอให้ความเป็นหนึ่งเดียวกันปรากฏชัดในหัวใจของแต่ละคน เพราะทุกคนล้วนเป็นลูกของพ่อผู้เดียวกัน ทุกคนเป็นกิ่งก้านของต้นไม้ต้นเดียวกัน และทุกคนกำลังทำตามศรัทธาของผู้เป็นหนึ่งเดียว การแสดงให้เห็นถึงความเป็นหนึ่งเดียวท่ามกลางความแตกต่าง การปฏิรูปสิ่งที่เสียไปแล้วให้ดีขึ้น การสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันท่ามกลางความหลากหลาย คืองานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นี่คือสิ่งมหัศจรรย์และเป็นพื้นฐานของความสำเร็จ